

Journalistieke reserve

Arthur Van Doren en Arthur de Sloover kijken toe hoe Loïck Luypaert een strafcorner op doel mikt. © BELGA

Het is zondagochtend 10 uur. De computer floept aan. Surfen naar de Sporza-site om te zien wat het sportweekend vooralsnog heeft gebracht. Hoofdpunt: Anderlecht dat de komst van de Deense flankaanvaller Anders Dreyer afrondt. Rechts drie voetbalnieuwsjes, twee over Club-Anderlecht dat nog moet worden gespeeld en vier over de wedstrijden van gisterenavond.

Scrollen. Aha, daar is het BK veldrijden, het heeft nog lang geduurd. Hoofdpunt: iemand heeft een BK quiz in elkaar gebokst. Rechts zeven itempjes over wat nog moet komen en wat is geweest.

Zoals het BK voor de vrouwen. Iemand gekeken, toevallig? Mensonterend, er is geen ander woord voor dat parcours. Er zijn fysieke prestaties geleverd, de watts vlogen in het rond, maar kan je dit sport noemen? Het BK van 2023 - dat gold ook voor de mannen - staat dicht bij een overlevingstocht door een jungle in het regenseizoen dan bij sport. Blijkbaar zijn wij daar in Vlaanderen heel erg tuk op. Wellicht omdat we daar ook heel erg goed in zijn en dat komt dan weer omdat de rest van de wereld het gekkenwerk vindt.

Komen we bij de hoofdpunten. Prominent de supportersclubs van Anderlecht die niet tevreden zijn met de stap terug die voorzitter Wouter Vandenhautte (zie zaterdagcolumn) heeft gezet. Onder het bericht, een andere doorklikker met daarin het statement van Vandenhautte dat hij Kompany had moeten houden, of althans meer zijn best had moeten doen. En dan nog een itempje over de best gecoverde voetbalhuisrel ooit.

Iets lager, treurig nieuws. Oud-wielrenner Lieuwe Westra is overleden, goed vijf jaar nadat hij met een depressie was gestopt met koersen. Iets verderop leren we dat zes Belgen meedoen aan de Australian Open. Melbourne is heel ver van ons bed, verder dan India om maar iets te zeggen.

In dat rijtje staat dat olympisch medaillewinnares Hanne Desmet en haar broer Stijn zilver pakken op het EK shorttrack, Stoffel Vandoorne een puntje pakte in het nieuwe Formule E-seizoen, Man United Man City klopt (twee items), een Poolse de eerste sprint in de Tour Down Under wint en Zinho Vanheusden weer voetballer is.

En dan helemaal onderaan, net voor de videotips en 'meest gelezen' en 'vooruitblik wielerjaar 2023' en nog meer voetbalnieuws, een blokje over de twee nationale ploegen die momenteel aan het

werk zijn op hun wereldkampioenschap in een olympische sport: handbal en hockey.

De handballers hebben vrijdag tegen dubbel wereldkampioen- en olympisch finalist Denemarken hun WK geopend. Ze verloren nogal fors: 43-28. In Vlaamse voetbaltaal is dat een 4-1. In wielertaal: op twee minuten eindigen. Maakt niet uit: ze hadden gisterenavond laat nog een wedstrijd tegen Tuneisië en morgen moeten ze tegen Bahrein.

Enige journalistieke reserve voor het handbal is begrijpelijk. Niemand vraagt om een Red Wolves-hype naar het beeld van de Rode Duivels die de hele wereld gaan verslaan maar na een week thuis staan. Maar een minimum aan interesse in een olympische zomersport - bijgevolg een wereldsport - is niet te veel gevraagd.

Journalistieke reserve ten aanzien van de nationale hockeyploeg is dan weer onjournalistiek. Meer zelfs, het is gebrek aan kennis van de wereldsport, het is gebrek aan respect, het is onkunde. Goed dat er geen pijltjesgooien voor obesen of een andere cafésport gaande was, of er was nog minder aandacht voor de 5-0 WK-overwinning van de hockeyers tegen Zuid-Korea.

De nationale hockeyploeg is het best presterende team in de Belgische sportgeschiedenis: nooit eerder werd een Belgisch team wereldkampioen. De hockeyers wel, in 2018. Nooit eerder werd een Belgisch team Europees kampioen. De hockeyers wel, in 2019. Nooit eerder werd een Belgisch team olympisch kampioen. Hoe raadt u het? Inderdaad, de hockeyers wonnen een bloedstollende olympische finale in Tokio.

Dat was een van de hoogtepunten in mijn veertig jaar in de sportjournalistiek. Dat dit niet voor iedereen geldt, en je het sportminnend Vlaamse volk dat gek is van modderfietsen niet helemaal zal meekrijgen, tant pis. Over de opvoedende taak van de media wil ik het ook niet hebben, maar er zijn normen, journalistieke benchmarks met een groot begrip, waar je niet aan raakt.

Dat ik moet gaan zoeken in de krochten van Sporza, onderafdeling Andere Sporten, om iets te weten te komen over de rugblessure van Arthur van Dooren - een wereldtopper - en vervolgens niets vind, is een blamage.

Om u toch wat op te voeren - we kunnen het niet laten - het hockey zit op Play Sports. Overmorgen is het tegen de Duitsers. Als ik goed heb gerekend, maar best even checken, spelen ze om 14u30.

**Goed dat er geen
pijltjesgooien voor
obesen gaande was,
of er was nog minder
aandacht voor de
5-0 WK-overwinning
van de hockeyers**